

DIAKONIA ŻYCIA RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE DIECEZJI RZESZOWSKIEJ

MODLITEWNIK OBROŃCY ŻYCIA

Rzeszów 2012

***„Sławię Cię, Panie za to, żeś mnie stworzył,
Ty bowiem stworzyłeś moje wnętrze
I utkałeś mnie w łonie mej matki.
Sławię Cię, żeś mnie tak cudownie stworzył,
Godne podziwu są Twe dzieła”.***

/Psalm 139/

RÓŻANIEC W INTENCJI OBRONY ŻYCIA

TAJEMNICE RADOSNE

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Anioł wszedł do Niej i rzekł: "Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami". Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co miałoby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: "Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus".

/Łk 1,28-31/

„Dzisiejszy świat stał się areną bitwy o życie. Trwa walka między cywilizacją życia a cywilizacją śmierci. Dlatego tak ważne jest budowanie kultury życia. Miarą cywilizacji jest stosunek do życia. Cywilizacja, która odrzuca bezbronnych, zasługuje na miano barbarzyńskiej, choćby nawet miała wielkie osiągnięcia gospodarcze, techniczne, artystyczne oraz naukowe”.

/Bł. Jan Paweł II - Kalisz, 1997 r./

2. Nawiedzenie Świętej Elżbiety

W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w pokoleniu Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty nappełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: "Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona".

/Łk 1, 39-42/

„Potępiam w sposób zdecydowany wyraźny i oficjalny manipulacje eksperymentalne dokonywane na embrionach ludzkich, ponieważ istota ludzka, od chwili swego poczęcia aż do śmierci, nie może być wykorzystywana z żadnego powodu”.

/Bł. Jan Paweł II - Przemówienie skierowane do uczestników sympozjum Papieskiej Akademii Nauk w 1992 r./

3. Narodzenie Pana Jezusa

Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierwszorodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie.

/Łk 2,4-7/

„Życie jest święte. I święte jest macierzyństwo każdej matki. Stąd problem afirmacji życia, problem obrony życia już w łonie matki, jest dla wszystkich, którzy wyznają Chrystusa, problemem wiary i sumienia”.

/Bł. Jan Paweł II, 14.09.1980 r./

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Gdy potem upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Je /Dziecię/ do Jerozolimy, aby Je przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: "Każde pierwszrodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu".

/Łk 2,22-23/

„Wszelka istota ludzka, nawet dziecko w łonie swej matki, otrzymuje prawo do życia bezpośrednio od Boga, a nie od rodziców czy od jakiejś społeczności lub władzy ludzkiej”.

/Sługa Boży Pius XII – Przemówienie do położnych, Rzym, 29.10.1951 r./

5. Znalezienie Pana Jezusa w świątyni

Rodzice Jego chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest w towarzystwie pątników, uszli dzień drogi i szukali Go wśród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy szukając Go. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami.

/Łk 2,41-47/

„Niech więc wszyscy uważają życie ludzkie za święte, a to dlatego, że od samego początku wymaga działania Boga-Stwórcy. Ten więc, kto odstępował od tych Bożych praw, nie tylko uwłacza Jego majestatowi i okrywa siebie samego i rodzaj ludzki, lecz także podważa u samych podstaw siłę społeczności, do której należy”.

/Bł. Jan XXIII – „Mater et Magistra”/

TAJEMNICE ŚWIATŁA

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Kiedy cały lud przystępował do chrztu, Jezus także przyjął chrzest. A gdy się modlił, otworzyło się niebo i Duch Święty zstąpił na Niego, w postaci cielesnej niby gołębica, a nieba odezwał się głos: "Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie".

/Łk 3,21-22/

„Każde życie jako takie zasługuje i wymaga stałej obrony i wspierania. Dobrze wiemy, że prawdzie tej grozi często sprzeciw hedonizmu w tzw. społeczeństwach dobrobytu: życie jest sławione, jak długo sprawia przyjemność, panuje jednak tendencja, by nie szanować go już, kiedy jest chore bądź kalekie. Jeśli jednak za punkt wyjścia weźmie się głęboką miłość do każdej osoby, możliwa jest praktyka skutecznych form służenia życiu, zarówno temu, które ma się narodzić, jak i temu, które naznaczone jest marginalizacją czy cierpieniem, szczególnie w jego fazie końcowej”.

/Benedykt XVI – Przemówienie na Dzień Świętości Życia obchodzonego we Włoszech 2 lutego 2006/

2. Objawienie się Pana Jezusa na weselu w Kanie Galilejskiej

Trzeciego dnia odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa mówi do Niego: "Nie mają już wina". Jezus Jej odpowiedział: "Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czyż jeszcze nie nadeszła godzina moja?" Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: "Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie". Stało zaś tam sześć stągwi kamiennych przeznaczonych do żydowskich oczyszczeń, z których każda mogła pomieścić dwie lub trzy miary. Rzekł do nich Jezus: "Napelnijcie stągwie wodą!" I napelnili je aż po brzegi. Potem do nich powiedział: "Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu!" Oni zaś zanieśli. A gdy starosta weselny skosztował wody, która stała się winem - nie wiedział bowiem, skąd ono pochodzi, ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli - przywołał pana młodego i powiedział do niego: "Każdy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napiją, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory". Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie.

/J 2,1-11/

„I my znajdujemy się dziś w samym centrum dramatycznej walki między "kulturą śmierci" i "kulturą życia". Ale blask Krzyża nie zostaje przesłonięty przez ten mrok - przeciwnie, na jego tle Krzyż jaśnieje jeszcze mocniej i wyraźniej, jawi się jako centrum, sens i cel naszej historii i każdego ludzkiego życia”.

/Bł. Jan Paweł II – „Evangelium vitae”, 50/

3. Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny. "Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni; odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone. Dawajcie, a będzie wam dane; miarę dobrą, natłoczoną, utrzęsioną i opływającą wysypią w zanadru wasze. Odmierzają wam bowiem taką miarą, jaką wy mierzycie". Opowiedział im też przypowieść: "Czy może niewidomy prowadzić niewidomego? Czy nie wpadną w dół obydwaj? Uczeń nie przewyższa nauczyciela. Lecz każdy, dopiero w pełni wykształcony, będzie jak jego nauczyciel. Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz? Jak możesz mówić swemu bratu: "Bracie, pozwól, że usunę drzazgę, która jest w twoim oku", gdy sam belki w swoim oku nie widzisz? Obludniku, wyrzuć najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzyś, ażeby usunąć drzazgę z oka swego brata. Nie jest dobrym drzewem to, które wydaje zły owoc, ani złym drzewem to, które wydaje dobry owoc. Po owocu bowiem poznaje się każde drzewo; nie zrywa się fig z ciernia ani z krzaka jeżyny nie zbiera się winogron. Dobry człowiek z dobrego skarbcza swego serca wydobywa dobro, a zły człowiek ze złego skarbcza wydobywa zło. Bo z obfitości serca mówią jego usta. Czemu to wzywacie Mnie: "Panie, Panie", a nie czynicie tego, co mówię?"

/Łk 6,36-46/

„Pierwotne i niezbywalne prawo do życia staje się przedmiotem dyskusji lub zostaje wręcz zanegowane na mocy głosowania parlamentu lub z woli części społeczeństwa, choćby nawet liczebnie przeważającej. Jest to zgubny rezultat nieograniczonego panowania relatywizmu: "prawo" przestaje być prawem, ponieważ nie jest już oparte na mocnym fundamencie nienaruszalnej godności osoby, ale zostaje podporządkowane woli silniejszego”.

/Bł. Jan Paweł II – „Evangelium vitae“, 20/

4. Przemienienie Pana Jezusa na Górze Tabor

Po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło. A oto im się ukazali Mojżesz i Eliasze, którzy rozmawiali z Nim. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: "Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza". Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: "To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!" Uczniowie, słysząc to, upadli na twarz i bardzo się zlekli. A Jezus zbliżył się do nich, dotknął ich i rzekł: "Wstańcie, nie lękajcie się!" Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa.

/Mt 17,1-8/

„Niszczenie życia, które się rodzi lub które już ujrzalo światło dzienne, jest przede wszystkim wykroczeniem przeciw nienaruszalnej zasadzie moralnej, do której zawsze winna się odnosić koncepcja ludzkiej egzystencji: życie ludzkie jest święte od pierwszego momentu poczęcia aż do ostatniej chwili jego doczesnego trwania. Co to znaczy? To znaczy, że jest ono wyjęte spod władzy, która arbitralnie mogłaby je zniszczyć, że jest nienaruszalne, godne najwyższego szacunku, największej opieki, wielkiej wiary”.

/Paweł VI – Orędzie na Światowy Dzień Pokoju, 1977 r./

5. Ustanowienie Eucharystii

A gdy nadeszła pora, zajął miejsce u stołu i Apostołowie z Nim. Wtedy rzekł do nich: "Gorąco pragnęłem spożyć Paschę z wami, zanim będę cierpiał. Albowiem powiadam wam: Już jej spożywać nie będę, aż się spełni w królestwie Bożym". Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie rzekł: "Weźcie go i podzielcie między siebie; albowiem powiadam wam: odtąd nie będę już pił z owocu winnego krzewu, aż przyjdzie królestwo Boże". Następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie połamał go i podał mówiąc: "To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją

pamiętkę!" Tak samo i kielich po wieczerzy, mówiąc: "Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana".

/Łk 22, 14-20/

„Jeżeli matce wolno zabić własne dziecko, cóż może powstrzymać ciebie i mnie, byśmy się nawzajem nie pozabijali? Przeraża mnie myśl o tych wszystkich, którzy zabijają własne sumienie, aby móc dokonać aborcji. Po śmierci stanimy twarzą w twarz z Bogiem, Dawcą życia. Kto weźmie odpowiedzialność przed Bogiem za miliony dzieci, którym nie dano szansy na to, by żyły, kochały i były kochane? Dziecko jest najpiękniejszym darem dla rodziny, dla narodu. Nigdy nie odrzucajmy tego daru Bożego”.

/Bł. Jan Paweł II – fragment przemówienia na audiencji generalnej, opublikowany w „L’Osservatore Romano”, wyd. pol. nr 11/1994, s. 49/

TAJEMNICE BOLESNE

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Potem wyszedł i udał się, według zwyczaju, na Górę Oliwną: towarzyszyli Mu także uczniowie. Gdy przyszedł na miejsce, rzekł do nich: "Módlcie się, abyście nie ulegli pokusie". A sam oddalił się od nich na odległość jakby rzutu kamieniem, upadł na kolana i modlił się tymi słowami: "Ojcze, jeśli chcesz, zabierz ode Mnie ten kielich! Jednak nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie!" Wtedy ukazał Mu się anioł z nieba i umacniał Go. Pogrążony w udręce jeszcze usilniej się modlił, a Jego pot był jak gęste krople krwi, sączące się na ziemię.

/Łk 22, 39-44/

„Można mówić w pewnym sensie o wojnie silnych przeciw bezsilnym: życie, które domaga się większej życzliwości, miłości i opieki, jest uznawane za bezużyteczne lub traktowane jako niezdolny ciężar, a w konsekwencji odrzucane na różne sposoby”.

/Bł. Jan Paweł II – „Evangelium vitae“, 12/

2. Biczowanie Pana Jezusa

Piłat widząc, że nic nie osiąga, a wzburzenie raczej wzrasta, wziął wodę i umył ręce wobec tłumu, mówiąc: "Nie jestem winny krwi tego Sprawiedliwego. To wasza rzecz". A cały lud zawołał: "Krew Jego na nas i na dzieci nasze". Wówczas uwolnił im Barabasa, a Jezusa kazał ubiczować i wydał na ukrzyżowanie.

/Mt 27,24-26/

„Kościół opowiada się za życiem: w każdym życiu ludzkim umie odkryć wspaniałość owego "Tak", owego "Amen", którym jest sam Chrystus”.

/Bł. Jan Paweł II – “Familiaris consortio”, 30/

3. Cierniem koronowanie Pana Jezusa

Żołnierze zaprowadzili Go na wewnętrzny dziedziniec, czyli pretorium, i zwołali całą kohortę. ubrali Go w purpurę i upłótszy wieniec z ciernia włożyli Mu na głowę. I zaczęli Go pozdrawiać: "Witaj, Królu żydowski!" Przy tym bili Go trzcina po głowie, pluli na Niego i przyklękając oddawali Mu hołd. A gdy Go wyszydili, zdjęli z Niego purpurę i włożyli na Niego własne Jego szaty. Następnie wyprowadzili Go, aby Go ukrzyżować.

/Mk 15, 16-20/

„Brońcie dalej życia! Jest to wasz wielki wkład w budowanie cywilizacji miłości. Niech szeregi obrońców życia wciąż rosną. Nie traćcie otuchy. To jest wielkie posłannictwo i misja, jakie Opatrzność wam powierzyła. Niech Bóg, od którego pochodzi wszelkie życie, błogosławi wam!”

/Bł. Jan Paweł II - Kalisz, 4 czerwca 1979/

4. Dźwiganie Krzyża przez Pana Jezusa

Zabrali zatem Jezusa. A On sam dźwigając krzyż wyszedł na miejsce zwane miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota.

/J 19:16-17/

„Bronić życia i umacniać je, czcić je i kochać - oto zadanie, które Bóg powierza każdemu człowiekowi, powołując go - jako swój żywy obraz - do udziału w Jego panowaniu nad światem”.

/Bł. Jan Paweł II – „Evangelium vitae“, 42/

5. Ukrzyżowanie Pana Jezusa

Gdy Go ukrzyżowali, rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając o nie losy. I siedząc, tam Go pilnowali. A nad głową Jego umieścili napis z podaniem Jego winy: „To jest Jezus, Król żydowski”. Wtedy też ukrzyżowano z Nim dwóch złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej stronie.

/Mt 27,35-38/

„Jesteśmy wezwani aby kochać i szanować życie każdego człowieka oraz dążyć wytrwale i z odwagą do tego, by w naszej epoce, w której mnożą się zbyt liczne oznaki śmierci, zapanowała wreszcie nowa kultura życia, owoc kultury prawdy i miłości”.

/Bł. Jan Paweł II – „Evangelium vitae“, 77/

TAJEMNICE CHWALEBNE

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

W pierwszy dzień tygodnia /niewiasty/ poszły skoro świt do grobu, niosąc przygotowane wonności. Kamień od grobu zastały odsunięty. A skoro weszły, nie znalazły ciała Pana Jezusa. Gdy wobec tego były bezradne, nagle stanęło przed nimi dwóch mężczyzn w lśniących szatach. Przestraszone, pochyliły twarze ku ziemi, lecz tamci rzekli do nich: „Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tutaj; zmartwychwstał. Przypomnijcie sobie, jak wam mówił, będąc jeszcze w Galilei: „Syn Człowieczy musi być wydany w ręce grzeszników i ukrzyżowany, lecz trzeciego dnia zmartwychwstanie””. Wtedy przypomniały sobie Jego słowa.

/Łk 24, 1-8/

„U kresu życia człowiek staje w obliczu tajemnicy śmierci. Dzisiaj zaczyna przeważać tendencja do uznawania życia za wartościowe tylko w takiej mierze, w jakiej jest ono źródłem przyjemności i dobrobytu, cierpienie jawi się jako nieznośny ciężar, od którego trzeba się za wszelką cenę uwolnić”.

/Bł. Jan Paweł II – „Evangelium vitae“, 64/

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Potem wyprowadził ich ku Betanii i podniósłszy ręce błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba. Oni zaś oddali Mu pokłon i z wielką radością wrócili do Jerozolimy, gdzie stale przebywali w świątyni, wielbiąc i błogosławiąc Boga.

/Łk 24,50-53/

„Troska o dziecko, jeszcze przed jego narodzeniem, jest pierwszym i podstawowym sprawdzianem stosunku człowieka do człowieka”.

/Bł. Jan Paweł II - Nowy Jork, 2 października 1979/

3. Zesłanie Ducha Świętego

Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i nappełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął

jeden. I wszyscy zostali napelnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.

/Dz 2, 1-4/

„Żaden człowiek nie może jednak samowolnie decydować o tym, czy ma żyć czy umrzeć; jedynym i absolutnym Panem, władnym podjąć taką decyzję jest Stwórca - Ten, w którym "żywemy, poruszamy się i jesteśmy".

/Bł. Jan Paweł II – „Evangelium vitae“, 47/

4. Wniebowzięcie NMP

„Zapewniam was, bracia, że ciało i krew nie mogą osiąść królestwa Bożego, i że to, co zniszczalne, nie może mieć dziedzictwa w tym, co niezniszczalne. Oto ogłaszam wam tajemnicę: nie wszyscy pomrzemy, lecz wszyscy będziemy odmienieni. W jednym momencie, w mgnieniu oka, na dźwięk ostatniej trąby - zabrzmi bowiem trąba - umarli powstaną nienaruszeni, a my będziemy odmienieni. Trzeba, ażeby to, co zniszczalne, przyodziło się w niezniszczalność, a to, co śmiertelne, przyodziło się w nieśmiertelność. A kiedy już to, co zniszczalne, przyodzieje się w niezniszczalność, a to, co śmiertelne, przyodzieje się w nieśmiertelność, wtedy sprawdzą się słowa, które zostały napisane: Zwycięstwo pochłonęło śmierć. Gdzież jest, o śmierci twoje zwycięstwo? Gdzież jest, o śmierci, twój oścień? Ościeniem zaś śmierci jest grzech, a siłą grzechu Prawo. Bogu niech będą dzięki za to, że dał nam odnieść zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Przeto, bracia moi najmiłsi, bądźcie wytrwali i niezachwiani, zajęci zawsze ofiarnie dziełem Pańskim, pamiętając, że trud wasz nie pozostaje daremny w Panu”.

/1 Kor 15, 50-58/

„Życie zostaje powierzone człowiekowi jako skarb, którego nie wolno mu roztrwonić i jako talent do wykorzystania”.

/Bł. Jan Paweł II – „Evangelium vitae“, 52/

5. Ukoronowanie NMP na Królową nieba i ziemi

„Potem wielki znak się ukazał na niebie: Niewiasta obleczona w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu”.

/Ap. 12,1/

„W imię jakiej sprawiedliwości poddaje się osoby najbardziej niesprawiedliwej dyskryminacji, uznając niektóre z nich za godne obrony, a odmawiając tej godności innym”.

/Bł. Jan Paweł II – „Evangelium vitae“, 20/

Modlitwa na zakończenie

Panie Jezu, jako świadomy obrońca ludzkiego życia, proszę Cię za wstawiennictwem Twojej Matki – Niepokalanej, Matki Kościoła oraz Błogosławionego Jana Pawła II w intencji obrony życia, które jest zagrożone współczesną cywilizacją śmierci. Ty, z miłości do mnie wypełniając jak sługa wolę Swego Ojca, oddałeś Swoje święte życie na krzyżu za moje grzechy. Pomóż mi Panie, abym ze wszystkich sił był gorliwym obrońcą ludzkiego życia i miał odwagę głosić w dzisiejszym świecie prawdę o nim. Amen.

MODLITWA ZAWIERZENIA

„O Maryjo, Jutrzenko nowego świata, Matko żyjących, Tobie zawierzamy sprawę życia: spójrz, o Matko, na niezliczone rzesze dzieci, którym nie pozwala się przyjść na świat, ubogich, którzy zmagają się z trudnościami życia, mężczyzn i kobiet – ofiar nieludzkiej przemocy, starców i chorych zabitych przez obojętność albo fałszywą litość. Spraw, aby wszyscy wierzący w Twojego Syna potrafili otwarcie i z miłością głosić ludziom naszej epoki Ewangelię życia. Wyjednaj im łaskę przyjęcia jej jako zawsze nowego daru, radość wysławiania jej z wdzięcznością w całym życiu oraz odwagę czynnego i

wytrwałego świadczenia o niej, aby mogli budować, wraz z wszystkimi ludźmi dobrej woli, cywilizację prawdy i miłości na cześć i chwałę Boga Stwórcy, który miłuje życie”.

*Uroczystość Zwiastowania Pańskiego (25 marca 1995)
Bł. Jan Paweł II (Encyklika Evangelium Vitae nr 105)*

LITANIA W INTENCJI ŻYCIA WEDŁUG STAREGO TESTAMENTU

Panie miej miłosierdzie!
Chryście miej miłosierdzie!
Panie miej miłosierdzie!

Ty tchnąłeś życie w człowieka, *Panie daj nam życie!*
Ty ocaliłeś Noego od powodzi, *Panie daj nam życie!*
Ty usłyszałeś krzyk niewinnej krwi, *Panie daj nam życie!*
Ty oszczędziłeś życie Kainowi, *Panie daj nam życie!*
Ty dałeś Abrahamowi syna, *Panie daj nam życie!*
Ty ochraniałeś życie Jakuba, *Panie daj nam życie!*
Opiekunie Józefa Egipskiego, *Panie daj nam życie!*
Ty kładziesz przed nami życie i śmierć, *Panie daj nam życie!*
Ty odnawiasz zagubione życie, *Panie daj nam życie!*
Ty dajesz pożywienie starym i słabym, *Panie daj nam życie!*
Ty wybawiłeś życie Dawida, *Panie daj nam życie!*
Ty oczyściłeś Nałamana z trądu, *Panie daj nam życie!*
Ty dałeś Hiobowi niezawodną miłość, *Panie daj nam życie!*
Ty ukazujesz nam ścieżkę życia, *Panie daj nam życie!*
Ty uwalniasz życie sług swoich, *Panie daj nam życie!*
Źródło życia, *Panie daj nam życie!*
Światło życia, *Panie daj nam życie!*
Ty znasz kres naszych dni, *Panie daj nam życie!*
Podpora mego życia, *Panie daj nam życie!*
Ty doprowadziłeś nas do życia w światłości, *Panie daj nam życie!*
Twoja miłość lepsza jest od życia, *Panie daj nam życie!*
Ty chronisz nas przed wrogiem, *Panie daj nam życie!*
Twoja obietnica daje mi życie, *Panie daj nam życie!*
Twoja niezawodna miłość oszczędza nas, *Panie daj nam życie!*
Według Twoich wyroków obdarzasz nas życiem, *Panie daj nam życie!*
Chryście, przez którego wszystko zostało stworzone, *Panie daj nam życie!*
Chryście, przez którego patriarchowie poznali życie, *Panie daj nam życie!*
Boże wiary naszych ojców i matek, *Panie daj nam życie!*
Panie wszelkiego stworzenia, *Panie daj nam życie!*

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *przepuść nam, Panie.*
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *wysłuchaj nas, Panie.*
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *zmiłuj się nad nami.*

Modlitwa zawierzenia (str. 8)

TRIDUUM PRZED DNIEM ŚWIĘTOŚCI ŻYCIA

DZIEŃ I - 22 MARCA

K: *Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi*

W: *i poczęła z Ducha Świętego.*

Zdrowaś Maryjo...

Módlmy się: Boże, któryś zrządził, że za zwiastowaniem anielskim w żywocie Najświętszej Maryi Panny Słowo Twoje Ciałem się stało, pokornie Cię błagamy, spraw, aby wspomagało nas wstawiennictwo Tej, w której Boże macierzyństwo głęboko wierzymy. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

Modlitwa zawierzenia (str. 8)

DZIEŃ II - 23 MARCA

K: *Oto ja służebnica Pańska*

W: *niech mi się stanie według słowa Twego.*

Zdrowaś Maryjo...

Módlmy się: Boże, któryś przez dziewicze macierzyństwo Najświętszej Maryi Panny obdarzył rodzaj ludzki łaską zbawienia wiecznego, daj, prosimy, abyśmy doznawali orędownictwa Tej, przez którą otrzymaliśmy Dawcę życia wiecznego, Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

Modlitwa zawierzenia (str. 8)

DZIEŃ III - 24 MARCA

K: *A Słowo Ciałem się stało*

W: *i zamieszkało między nami.*

Zdrowaś Maryjo...

Módlmy się: Boże, z Twojej woli w łonie Maryi Dziewicy odwieczne słowo przyjęło ludzkie ciało; spraw abyśmy wyznając, że nasz Odkupiciel jest prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem, zasłużyli na udział w Jego Boskiej naturze. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Modlitwa zawierzenia (str.8)

LITANIA NA ZWIASTOWANIE PAŃSKIE (do prywatnego odmawiania)

Kyrie, elejson. Chryste, elejson. Kyrie, elejson.

Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.

Ojciec z nieba, Boże, *zmiłuj się nad nami.*

Synu Odkupicielu świata, Boże, *zmiłuj się nad nami.*

Duchu Święty, Boże, *zmiłuj się nad nami.*

Święta Trójco, Jedyny Boże, *zmiłuj się nad nami.*

O Maryjo, której Archanioł Gabriel zwiastował poselstwo niebieskie, *módl się za nami.*

O Maryjo, którą Archanioł nazwał pełną łaski i błogosławioną między niewiastami, *módl się za nami.*

O Maryjo, na którą zstąpił Duch Święty, *módl się za nami.*

O Maryjo, którą zacięła moc Najwyższego, *módl się za nami.*

O Maryjo, po której słowach „niech się stanie” zostały uweselone niebo i ziemia, *módl się za nami.*

O Maryjo, w której łonie Przedwieczne Słowo Ciałem się stało, *módl się za nami*.
O Maryjo, Jutrzenko jaśniejąca, która zwiastowałaś światu przyjsie Słońca Sprawiedliwości, *módl się za nami*.
O Maryjo, mężna Niewiasto, która podałaś światu chleb życia, *módl się za nami*.
O Maryjo, kolumno ognista narodu wybranego, *módl się za nami*.
O Maryjo, świątynio wiekuistej chwały, *módl się za nami*.

Od wszelkiego złego, *wybaw nas wstawieniem się Twoim*.
Od wszelkiego niebezpieczeństwa, *wybaw nas wstawieniem się Twoim*.
Od sideł szatańskich, *wybaw nas wstawieniem się Twoim*.
Od pożądliwości ciała, *wybaw nas wstawieniem się Twoim*.
Od przekroczenia przykazań Bożych, *wybaw nas wstawieniem się Twoim*.
Przez zjawienie się świętego Archaniola, *wybaw nas wstawieniem się Twoim*.
Przez jego chwalebne pozdrowienie, *wybaw nas wstawieniem się Twoim*.
Przez jego zwiastowanie przynoszące zbawienie, *wybaw nas wstawieniem się Twoim*.
Przez udzieloną Ci łaskę Ducha Świętego, *wybaw nas wstawieniem się Twoim*.
Przez przybycie do Ciebie mocy Najwyższego, *wybaw nas wstawieniem się Twoim*.

My grzeszni, prosimy Cię, *wysłuchaj nas*.
Abyś nam łaskę Ducha Świętego wyprosić raczyła, *wysłuchaj nas*.
Abyś nam cnoty potrzebne do zbawienia wyjednać chciała, *wysłuchaj nas*.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *przepuść nam, Panie*.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *wysłuchaj nas, Panie*.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *zmiłuj się nad nami*.

K: *Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi*
W: *i poczęła z Ducha Świętego*.

Módlmy się: Boże, z Twojej woli w łonie Maryi Dziewicy odwieczne Słowo przyjęło ludzkie ciało; spraw, abyśmy wyznając, że nasz Odkupiciel jest prawdziwym Bogiem i prawdziwym Człowiekiem, zasłużyli sobie na udział w Jego boskiej naturze. Przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

MODLITWA O NAWRÓCENIE PRZECIWNİKÓW ŻYCIA

Panie Jezu, który na Krzyżu modliłeś się z miłością za swoich prześladowców, otwórz moje serce, abym potrafił/a modlić się za nieprzyjaciół życia, za tych, którzy chcą zabijać bezbronne dzieci w łonach matek, krzywdzić kobiety i zadawać im wielki ból.

Panie, proszę Cię o nawrócenie przeciwników życia!

Proszę Cię także Panie Jezu, aby ich złe zamiary nie mogły zostać zrealizowane, a każde poczęte dziecko mogło się szczęśliwie urodzić.

O szczególne wstawiennictwo w tej intencji proszę:

- Św. Joannę Beretta Molla, która poświęciła życie dla swojego poczętego życia,
- Św. Dominika Savio, którego mama oraz jej nienarodzone dziecko, zostali cudownie uzdrowieni,
- Św. Maksymiliana Kolbego, który ofiarował swoje życie za ojca rodziny,
- Bł. Mariannę Biernacką, która ofiarowała swoje życie za synową i jej nienarodzone dziecko,
- Bł. Matkę Teresę z Kalkuty, która uratowała życie wielu poczętych dzieci,
- Bł. Stanisława Papczyńskiego, który został cudownie ocalony w łonie matki,
- Bł. Jerzego Popiełuszkę, który oddał życie za Polskę i jej dzieci,
- Bł. Jana Pawła II, który był wielkim obrońcą życia.

Modlitwa zawierzenia (str. 8)

MODLITWA PRZEBŁAGANIA ZA GRZECZY PRZECIWKO ŻYCIU (27 kwietnia)

Wszchemogący, wieczny Boże, Dawco Życia. Bądź uwielbiony za dar każdego życia ludzkiego. Umacniaj ojców i matki oraz całe rodziny w radości przyjmowanego daru życia. Umacniaj w nadziei wszystkich zatroskanych o życie i walczących w obronie życia. Przyjmij nasze przebłaganie za każdy grzech przeciwko życiu oraz za brak miłości do życia. Za grzechy nasze racz nas nie karać według Twojej sprawiedliwości, lecz okaż nam przebaczenie według ogromu miłosierdzia Twego. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

*Święty Boże, święty mocny
Święty a nieśmiertelny
Zmiłuj się nad nami. (3x)*

Dziesiątek Różańca Świętego - Tajemnica Ukrzyżowania Pana Jezusa lub Koronka do Miłosierdzia Bożego.

BIBLIOGRAFIA

1. *Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego. Aneks do instrukcji przeprowadzania dzieła.* Gdańsk 1997.
2. *Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego. Instrukcja przeprowadzania.* Gdańsk 1997.
3. Ks. Marian Kaszowski, *Życie – gaudium et spes. Dzień Świętości Życia. Uroczystość Zwiastowania Pańskiego.* Przemyśl 2001.
4. *Nasza Arka*, 3/2006
5. *Przygotowanie do życia w małżeństwie i rodzinie. Wychowanie seksualne.* Sandomierz 1997.
6. Tekst modlitwy oraz formularz podjęcia zobowiązania do modlitwy o nawrócenie przeciwników życia: HLI-Europa - <http://www.klub.hli.org.pl/modlitwa>

SPIS TREŚCI

<i>RÓŻANIEC W INTENCJI OBRONY ŻYCIA</i>	3
<i>TAJEMNICE RADOŚNE</i>	3
<i>TAJEMNICE ŚWIATŁA</i>	4
<i>TAJEMNICE BOLESNE</i>	6
<i>TAJEMNICE CHWALEBNE</i>	7
<i>MODLITWA ZAWIERZENIA</i>	8
<i>LITANIA W INTENCJI ŻYCIA WEDŁUG STAREGO TESTAMENTU</i>	9
<i>TRIDUUM PRZED DNIEM ŚWIĘTOŚCI ŻYCIA</i>	10
<i>LITANIA NA ZWIASTOWANIE PAŃSKIE</i>	10
<i>MODLITWA O NAWRÓCENIE PRZECIWNIKÓW ŻYCIA</i>	11
<i>MODLITWA PRZEBŁAGANIA ZA GRZECZY PRZECIWKO ŻYCIU</i>	12
<i>BIBLIOGRAFIA</i>	13